

Kohtunik tühistas Aivar Mäe karistuse, sest uskus, et kaebaja ei tundnud end seksuaalselt ahistatuna

Küsimus tekkis ohvri käitumises. Tunnistajad väitsid, et naine käitus sama joviaalselt nagu Mäe ja lausa kleepus mehe külge. Kohus ei lükanud ümber Eesti Ekspressis avaldatut. Vastupidi, jutt Mäe käitumise kohta leidis pigem kinnitust.

Kolmapäeval tühistas Harju Maakohtu kohtunik **Karin Olentšenko** 400 euro suuruse trahvi, millega Kesklinna politseijaoskond karistas mullu oktoobris rahvusooperi Estonia endist peadirektorit **Aivar Mäed** tahtlike „kehalise seksuaalse iseloomuga tegude“ eest.

Pärast seda hakkasid inimesed küsima, kas Eesti Ekspress kirjutas ikka mullu suvel tõtt, kui avaldasime artikli „Rahvusooper Estonia töötajad: direktor Aivar Mäe alandab ja ahistab naisi“? Kümnekond naist rääkisid tolles loos, kuidas Mäe on aastaid naiskolleege alandanud, teinud kohatuid seksuaalseid kommentaare ning käperdama kipunud.

Sellest sai kohaliku #MeToo liikumise kuulsaim näide ekspeaminister **Taavi Rõivase** nn Malaisia külmpapjühtumi kõrval.

Kohtunik **Olentšenko** arutas toimunut viiel istungil ning koostas väga põhjaliku otsuse. Sellest selgub, et Ekspressis kirjeldatud juhtumeid ei lükatud kohtus ümber. Vastupidi, jutt Mäe käitumise kohta leidis pigem kinnitust.

Rindadest krabamine ei ole okei!

Kui Ekspress kirjutas Mäe onu-heinolikust käitumisest, siis kohus menetles asja kitsalt, vaid seksuaalse ahistamise kui väärteo kontekstis. Ehk hinnati kas Mäe käitumises leidis ümberlökkamatult tõendamist karistusseadustikus fikseeritud seksuaalse ahistamise väärteokoosseis.

Ekspressi loos rääkisid oma kogemustest kümnekond naist. Kohtus arutuse all olid neist vaid ühe väited.

Ekspressi suvises loos kõneles endine estoonlanna, kuidas Mäe teeskles, et hakkab kaotama tasakaalu ja pani käed alluva rindadele. „See pole enam ammu okei, kui krabad kedagi rindadest. Siis ma ei osanud öelda: palun ära tee. See oli vastik, alandav, rõve. Ma ei kujuta ette, et selline inimene saab olla juhtival positsioonil,“ sõnas ta.

ekspress.ee

19.02.2021 12:49

Sulev Vedler

8500

Rahvusooper Estonia

Naine kordas seda kõike ka suvel politseis. Politsei tuvastas seksuaalse ahistamise tunnused, koostas vääртеoprotokolli ja määras Mäele 400 eurot trahvi. Mäe ja tema kaitsjad (vandeadvokaat **Paul Keres** ja advokaat **Andri Rohtla** advokaadibüroost LEVIN) vaidlustasid selle otsuse.

Seega olid kohtus seekord vastamisi Aivar Mäe ja politsei. Keskenduti vääртеoprotokolli jõudnud juhtumitele, mitte ajakirjanduses avaldatule.

Kas direktor kabistas 4 või 15 korda?

Estonia endine töötaja **Lisanna** väitis, et ajavahemikus 1. novembrist 2018 kuni 13. detsembrini 2019 juhtus „tasakaalu kaotamist“ ja rindade katsumist vähemalt neli korda.

Esiialgu teatas ta, et seda juhtus 10-15 korda, kuid hiljem parandas ning väitis, et kordade arv, mida ta „täpselt“ mäletab, oli neli või viis. Samas ei osanud ta öelda, millal need toimusid.

See muutis kohtupidamise - nii Mäe kaitsjate kui ka kohtuniku meelest - äärmiselt umbmääraseks.

Kohtunik Olentšenko märkis, et kuna räägiti ligikaudu aasta pikkusest ajavahemikust, võttis politsei Mäelt ilmselgelt võimaluse ennast kaitsta.

Lisanna teatas, et Mäe hakkas teesklema tema rindadele kukkumist alates maist 2018, kuid samas väitis ta ka, et pigem võis see kõik juhtuda 2019. aasta suvest kuni aasta lõpuni.

Kui Mäe kaitsja küsis, mis kuus võisid siis intsidendid toimuda, kas näiteks jaanuaris 2019, veebruaris 2019, märtsis 2019, augustis 2019, detsembris 2018, ei osanud Lisanna kindlalt vastata.

Ta ei suutnud öelda ühtegi kuud, rääkimata kuupäevadest.

Juhtunul puudusid tunnistajad.

Mäe eitas vääртеo toime panemist.

Aegumise kahtlus

Kohtunik Olentšenko toonitas, et kõrvaldamata kahtlus tuleb tõlgendada „in dubio pro reo“ põhimõtte kahtlustatava (st Aivar Mäe) kasuks.

„Seega on väidetavalt ajavahemikul 01.11.2018-13.12.2019 nelja erineva võimaliku sündmuse kohta vääртеootsuses kirjeldatud ajal ja kohas vaid Lisanna ebamäärased ütlused, mis on vastuolus Aivar Mäe ütlustega,“ leidis kohtunik Olentšenko. „Olukorras, kus

väärteo toimepanemise aeg ja koht on teadmata ka Lisannale endale ning puuduvad mistahes teised tõendid antud episoodi osas, leiab kohus, et vastuolusid Aivar Mäe ja Lisanna ütlustes ei ole võimalik kõrvaldada ning teo toimepanemist Aivar Mäe poolt väärteo kirjelduses toodud viisil ja ajavahemikul ei saa tõsikindlalt jaatada.“

Kohtunik Olentšenko lisas, et pole võimatu, et kõik need teod võisid siiski toimuda, aga ajavahemikus maist 2018 kuni veebruarini 2019. Sel juhul olid nad juba aegunud. Mis välistas Aivar Mäe karistamise.

Mäe alibi ei veennud kohtunikku

Lisanna rääkis veel kahest episoodist. Ta teatas, et 4. juunil 2019 kella ühe ja kahe vahel viibis ta ooperimajas turundusosakonna ukse taga koridoris ja talle tuli vastu Aivar Mäe. Nad jäid rääkima ühest esietendusest. Korruga tõmbas mees tema kleidikaeluse kehist eemale ja vaatas sisse. Seejärel hakkas Mäe kõva häälega naerma ja läks enda kabineti poole.

Teine kord vaatas Mäe tema kleidikaelusest sisse 6. augustil direktori kabinetis toimunud koosolekul.

Mäe eitas seda. Ta kaitses end jutuga, et 4. juunil oli tal kell 11-13 kabinetis juhatuse koosolek. Sellelt lahkus ta varem, sest kell üks algas eraeluline kohtumine väljaspool maja. Kellega, seda Mäe enam ei mäletanud, kalendris olid kirjas vaid tähed L.P.

Oma auto juurde läks Mäe tavaliselt sisehoovi kaudu ega läbinud turundusosakonna uksetagust.

Kohtunik Olentšenko leidis aga, et Mäe jutt ja kalendri sissekanne ei välista, et ta võis kõnealusel ajavahemikul siiski seal koridoris viibida, sest ta võis eraeluliselt kohtumiselt naasta enne kella kahte.

Tunnistajate puudumine ei takista karistamist

Ka sellel vahejuhtumil puudusid tunnistajad.

Kohtunik Olentšenko märkis, et „samas ei ole Riigikohtu järjekindla praktika kohaselt välistatud isiku süüdi tunnistamine ka vaid ühele tõendile tuginedes, milleks võib muu hulgas olla kannatanu ütlus.“

Ta ei heitnud Lisanna juttu kõrvale. Küll aga rõhutas, et sel juhul peab kohtu siseveendumuse kujunemine olema kohtuotsuse lugejale eriti selgesti jälgitav.

Selle veendumuse kujunemist hindas kohtunik koos teise episoodiga, mis Lisanna väitel toimus augustikuisel turundusosakonna koosolekul. Naise väitel tõmbas Mäe seal pausi ajal tema pluusi kummiga kaelust, et piiluda tema keha.

Mäe eitas juhtunut. Ütles, et säärastel tunni aja pikkustel koosolekutel nad pause ei tee ja ta istus laua keskel, tema teguviis olnuks kõigile näha.

Pluusi alla piilumiseks piisab ühest sekundist

Koosolekul viibinutest mäletas säärast vahejuhtumit vaid üks inimene. Tolle tunnistaja sõnul oli ürituse meeoleolu ülemeelik, tehti nalja, Lisanna ja Aivar kohtusid kohvilaua ees, Aivar tõmbas korraks Lisanna pluusikaelust ja selle peale jäi naine kohmetult seisma, Aivar läks aga naeruga laua juurde koosolekut pidama.

See erines naise versioonist, kelle sõnul toimus intsident koosolekulaua taga.

Samas ei välistanud too tunnistaja, et midagi sarnast võis toimuda ka laua taga. Või et ta ajas koosolekud sassi.

Ehk Lisanna jutt võis vastata tõeale. Kohtunik leidiski, et paus võis olla lühike, selline, mis tekib sõnavõtude vahel, ja pluusikaeluse eemale tõmbamiseks piisab vaid sekundist. Seetõttu võis vahejuhtum teistele laua taga viibinutele märkamatuks jääda.

Vahe aga oli selles, et isegi see ainus tunnistaja nägi ainult kaelusekummi tõmbamist ja sedagi „justkui nalja olukorras“, aga mitte pluusi alla piilumist.

Kannatanu ei pruukinud aru saada, mis juhtus

Kohtunik Olentšenko järeldas, et Lisanna arvates „võis Aivar Mäe vaadata ka kaelusest sisse, kuid tegelikkuses midagi sellist ei toimunud. On usutav, et selline arusaam võis Lisannale tekkida, kuna juhtunu kestis väga kiiresti ning üsna tõenäoliselt olukorras, kus meesterahvas tõmbab naisterahval pluusikaeluse eemale, siis võib naisterahvas eeldada, et seda on tehtud kindlal eesmärgil ehk sooviga vaadata ka pluusikaelusest sisse. Siiski ei ole välistatud, et pluusi kaeluse kehast eemale tõmbamine võib toimuda ka ilma pluusi alla vaatamata.“

Kohtunik ei pidanud nimelt usutavaks, et koosolekut juhtiv isik hakkaks kõrval istuva naisterahva pluusikaelusest sisse vaatama. Üsna tõenäoliselt oleks seda märganud teised kohalviibijad.

Aga siiski ei heitnud ta Lisanna juttu kõrvale, vaid selgitas, et kui Mäe isegi piilus pluusi alla, siis tuleb tema karistamiseks kindlaks

teha:

- kas tegu oli teise inimese tahte vastane;
- kas teo toimepanijal oli inimväarikust alandav eesmärk või oli see tagajärg;
- kas tegu oli kehalise seksuaalse iseloomuga ning toime pandud tahtlikult.

Tunnistaja: näitlejad ongi vabameelsemad

Siinkohal hindas kohus nii Aivar Mäe kui naise käitumist ning seda suuresti tunnistajate hinnangute abil.

Tunnistajad kinnitasid üksteise järel, et Mäe armastab inimesi kallistada ja nalja visata.

Üks tunnistaja märkis, et Mäe naljad olid talle alati naljakad. Direktor võis koridori peal vastu tulles tervitades kallistada, õhku tõsta, keerutada ja tema jaoks ei olnud see kuidagi ahistav. Ta ei olnud isegi kunagi selle peale tulnud, et see võiks kuidagi ahistav olla. Tantsijatena käivad nad laval nappide kostüümidega, väikesest peale on harjunud poistega koos olema nappides riietes ja poisid katsuvad neid, see käibki töö juurde. Too tunnistaja avaldas arvamust, et kunstiinimesed ja näitlejad ongi natuke teistsugused, neil lähevad piirid natuke laiemalt, aga see ei tähenda, et nad oleksid kuidagi ebamoraalsemad.

Teine tunnistaja märkis, et kui Mäel oli inimesele midagi öelda, siis käis sinna juurde kallistus või õlale patsutus, see tuli loomulikult.

Onu Heino naljad ei istunud kõigile

Kolmas tunnistaja ütles, et „on kuulnud, et Aivar Mäe teeb nalju, mis võivad olla kohatud, aga tal endal on ka suhteliselt must huumor, võib-olla mõni solvub selle peale, mõnel ei ole selle vastu midagi. Mõni teeb nalja vastu, mõni ei ütle midagi.“

Neljäs märkis, et Mäe kallistused võeti rõõmuga vastu.

Viienda arvates suhtles Mäe oma kolleegidega üldiselt korrektselt. Vaid ühel korral kommenteeris Mäe ühe naise seeliku pikkust ja siis ta mõtles, et see ei olnud päris kohane, sest too naine tundis võib-olla ennast ebamugavalt.

Kuues tunnistaja märkis, et tuli ette olukordi, kus Aivar Mäe oli ülemeelik ja vaatas isegi koosolekul vastassoost kolleegi särgi sisse. Selline nali on ebamugav, paneb naise ebamugavasse olukorda. Tal endal oli ka olnud ebamugavaid olukordi, kuid tundis

end neis pigem alandatusena, mitte seksuaalselt ahistatuna ja ta isegi ei teadnud, et tal olnuks võimalus minna kuskile kaebama.

Seitsmes tunnistaja rääkis, et usaldusisikud on talle maininud, et osad tantsijad ei pidanud Mäe kallistusi kõige meeldivamateks, kuid seksuaalsest alatoonist midagi ei mainitud.

Nii et Aivar Mäest juhina avanes samalaadne pilt nagu Ekspress suvel kirjeldas.

Direktor käitus sobimatult

Ka kohtunik Olentšenko leidis, et „Aivar Mäe suhtlusstiil oli pigem vabameelsem ja sõbralik, ta armastas kallistada, oli väljaspool kabinetti tihti ülemeelikus ja lõbusas tujus ning tegi nalju, mis ei pruukinud kõikidele meeldida ning mis võisid olla muuhulgas suunatud ka naisterahva riietusele jms.“

Ta tegi siit järelduse, et seda arvestades võis olla tõenäoline, et Aivar Mäe tõmbas tõesti Lisanna kleidikaeluse kehast eemale nii 4. juunil kui 6. augustil.

Kuid ta lisas, et ei saa kindlalt jaatada seda, et Aivar Mäe vaatas ka naise kaelusest sisse. Just 4. juuni episoodis oli see kahtlane, sest naine väitis, et ta kandis tookord triiksärgi kaelusega kleiti. Tavapäraselt on selle kaelus kinni või avatud vaid paar nõöpi, mistõttu ei saa kaelust eriti kehast eemale tõmmata, veel vähem sinna sisse vaadata. Kuid see pole siiski võimatu.

Ja isegi siis, kui mees ei vaadanud naise rõivaste alla, „mõnab kohus, et eelviidatud Aivar Mäe käitumine osundab tegevusele, mida ei pea aktsepteerima, mis on kohatu ning mis ei pruugi tunduda sugugi naljakas isikule, keda taoline tegevus isiklikult puudutab.“

Ohver osutus vabameelseks töötajaks

Karistamise seisukohalt oli oluline, kuidas Lisanna tegelikult juhtunusse suhtus. Et kas Mäe tegevus oli tema tahte vastane ning naise inimväärikust alandav.

Kohtunik hindas taas tunnistajate juttu ja eelkõige selles osas, „mida nad on vahetult näinud või kogunud, mitte kuulnud kellegi teise käest või kujundanud enda arvamuse sootuks ajakirjanduse kaudu.

Tunnistajad kirjeldasid Lisannat justkui Aivar Mäe peegelpildina. Ta oli samasugune rõõmsameelne, kes suhtles vabalt kõigiga, sealhulgas Mäega. Viskab nalja, kindlasti ei ole suu peale kukkunud. Oli teadlik enda ilust, kena, silm säras, pööritas silmi, ei

olnud kurb tüüp, vaid pigem selline kallistaja, hästi avatud suhtlemisega. Kui tehti allapoole võõd nalju, siis ei jätnud naine võimalust ise õli tulle visata, lülitus sellesse aktiivselt kaasa, mitte ei läinud ära.

Kui Lisanna oli koos Aivar Mäega, siis mitte ühestki hetkest ei olnud võimalik välja lugeda, et see suhtlus ei meeldinud talle. Ta keerles väga Aivar Mäe ümber ja otsis ülemus tähelepanu. Naiskolleegid ütlesid, et Lisanna oli nagu kleepekas Aivari küljes. Tema käitumine Aivari suhtes oli familiaarne. Nad suhtlesid omavahel hästi vabalt, soojalt, huumoriga, avatult, kallistasid, kindlasti mitte ebasüüdsalt.

Ka ohver ise rääkis, et tema suhtlus Aivar Mäega ei olnud ametlik. Mehe kaitsja küsimusele, et kas tema suhtlus Aivar Mäega oli flirtiv, vastas ta, et tema meelest mitte.

Kohtunik Olentšenko märkis, et selline vastus ei ole resoluutne ning annab aluse väita, et naine suhtles Aivar Mäega vabalt, mitteametlikult ning isegi flirtivalt.

Ta lisas: "Sellest lähtuvalt mõjuvad usutavalt ka Aivar Mäe enda ütlused, et nad said Lisannaga väga hästi läbi ning naine hüppas talle ikka ise kaela.,,

Lisanna tumedam pool

Tunnistajad iseloomustasid Lisannat ka konfliktse ja isegi pahatahtlikuna. Nii tõi üks tunnistaja välja, et ta algatas konflikte, sest tema arvates ei viitsinud osakonnajuhatajad tööd teha ja kogu töö pandi tema õlgadele. Inimesed kuulsid pealt, kuidas ta pärast esimest kohtumist uue osakonnajuhatajaga rääkis, et milline on nende strateegia ja taktika, et sellest inimesest lahti saada. Teadmata üldse, milline see uus inimene on. Tunnistaja selgitas, et naine suutis osakonna enda selja taha saada ning osakonnajuhataja elu tehtigi põrguks.

Samuti rääkis tunnistaja, et Lisanna on teisest põlvkonnast, kus ühel päeval lepivad kokku, et ärme täna selle kolmandaga räägi, et vaatavad kuidas viimane käitub. Tunnistaja nimetas sellist käitumist inimkatsete tegemiseks ja lisas, et kui näiteks lähim kolleeg otsustab, et ta nüüd minuga kaks nädalat ei räägi, siis arvatavasti mõjub see üsna hävitavalt. Ta lisas, et tehti ka nii, et kui see inimene läks ruumi, siis need kaks tõusid püsti ja läksid ruumist välja, kui inimene lahkus ruumist, tulid need kaks tagasi ja hakkasid tööd tegema. Tunnistaja nimetas seda töökiusamiseks.

Naine oskas kolleegide elu põrguks teha

Veel neli tunnistajat teatasid, et Lisanna suhtus halvasti turundusosakonna juhtidesse ja püüdis neist lahti saada. Konfliktset käitumist enda suhtes tajus ka tunnistajana esinenud viimane turundusjuht.

Kolm tunnistajat märkisid, et tema lahkumise järel paranes olukord tööl.

Tunnistajad märkisid, et ta ei olnud kõige parema iseloomuga ning temaga koostöö oli väga keeruline tervel osakonnal, sest ta pidas ennast teistest targemaks ja andis sellest ka igal võimalusel märku. Ta jättis ebaküpse mulje, läks tihti endast välja ja tegi lihtsatest töömuredest suure draama. Rääkis inimestest seljataga halvasti.

Konflikte turundusosakonna juhtidega kinnitas ka Aivar Mäe.

Miks selline tugev inimene enda eest ei seisnud?

Kohtunik Olentšenko teatas, et need kirjeldused viitavad tugevale ja enesekindlale isiksusele. "Kohtul puuduvad tõendid, mis osundaksid Lisanna kui töökohal kannatusi taluvale isikule, kes kardab enda töökoha pärast ning ei julge seetõttu abi otsida,, leidis kohtunik. "Kuigi Lisanna töötas Aivar Mäe alluvuses, ei kahtle kohus, et olukorras, kus Aivar Mäe käitumine oleks talle vastumeelne olnud, oleks ta julgenud sellele ka koheselt reageerida, andes sellest piisava resoluutsusega teada Aivar Mäele endale ning vajadusel pöördunud kas töökeskkonna nõukokku, personaliosakonda vms.,"

Puuduvad andmed, et naine vajas abi või otsis seda. Kohtunik teatas, et "üllatuslikult ei pöördunud ta ka politsei poole, vaid avaldas juhtunu hoopis ajakirjanikule. See asjaolu ning tunnistajate kirjeldused isikuomaduste ja käitumise kohta (näiteks naine keerles ise ümber Aivar Mäe, otsis tähelepanu, teda kutsuti seetõttu kleepekaks, ta lubas endale väga vaba suhtlust Aivariga jms) ei veena kohut, et Aivar Mäe käitumine oleks olnud naisele vastuvõetamatu, st tahtevastane. Pigem saab esitatud tõendite pinnalt järeldada, et Aivar Mäe ja Lisanna tegid vastastikku nalja, nende suhtlus oli sõbralik ja avatud ning selliselt käitus Aivar Mäe ka mitmete teiste kolleegidega.,"

Lisanna rõõmsameelus jätkus ka pärast "ahistamist"

Kohtunik märkis, et kuigi Lisanna teatas istungil, et Mäe naljad olid talle ebameeldivad ja alandasid teda (näiteks ütles Aivar Mäe telemaja grimmitoa ees, et unustas oma käekella naise öökapiile või hambaharja tema vannituppa), siis tunnistajate ütlused sellist seisukohta ei toeta. Tunnistajad märkisid, et kui tehti allapoole vööd nalju, siis naine lülitus neisse aktiivselt, ta polnud suu peale

kukkunud ja isegi nn hambaharja-nali teinud talle nalja. Ka 6. augusti koosolekul juhtunud nõ kaeluse intsidendi ainus tunnistaja rääkis, et ta ei arvanud, et see oli ahistav ja sellest kasvab suur teema.

Kokkuvõttes ei suutnud naine veenda kohut, et Aivar Mäe alandas tema inimväärikust. “Juhul, kui töökeskkonnas leiaks aset isikut alandav tegevus, oleks isiku käitumine teda alandava või teda muidu halvasti kohtleva isiku suhtes eelkõige tõrjuv ning see ei jääks märkamata ka kolleegidele,„ seisab otsuses. “Kohtu hinnangul oleks loogiline, et sellises olukorras püüaks isik teda alandavat isikut vältida, tema enda käitumine sellise isikuga oleks alati ametlik ja korrektne ning ta ei läheks kaasa teda alandava isiku naljadega,„

Tunnistajatele ei meenunud, et Lisanna oleks mingil perioodil olnud suhtlemises Aivar Mäega kuidagi jahedam või teistsugune. Ta ei kurtnud ka ülemuse käitumise üle, vaid jätkas endiselt tohutult positiivselt, hästi optimistlikult ja rõõmsameelselt.

Ikka lõppesid tema meilid Aivarile sõnadega musi-kalli-õhupallid. Isegi pärast väidetavaid intsidente suhtles ta sama vabalt edasi, alustades kirja Aivarile sõnaga “Tsauki!„ ning lõpetas teksti naerunäo emotikoniga. Kohtuniku hinnangul ei oleks selline kirjastiil “kohane olukorras, kus kirja adressaat oleks kirja saatjat oma käitumisega varasemalt kuidagi solvanud või tema inimväärikust alandanud. Nii saab kirjutada vaid isik, kelle läbisaamine kirja saajaga on jätkuvalt sõbralik ja hea ning kes ei pea kartma kirja saajast lähtuvat võimalikku negatiivsust või pahatahtlikkust,„

Skandaalini viis solvumine ülemuse peale?

Usutavalt ei mõjunud ka naise jutt, et ta andis lahkumisavalduse, kuna ei tahtnud töötada keskkonnas, kus oleks justkui tavaline, et Aivar Mäe kukub koridoris tema peale ja katsub tema rindu ning Mäe palunud tal pärast lahkumisavalduse andmist töötamist jätkata.

Tunnistajate väitel oli asi teistsugune. Et Lisanna andis lahkumisavaldusi sisse mitu korda ja kui Aivar Mäe selle lõpuks rahudas, hakkas naine nutma ja kurtis, et ta kunagi ei uskunud, et ülemus seda teeb. Et lahkumine oli seotud asjaoluga, et naine tahtis ühest kolleegist lahti saada, kuid Mäe keeldus tolle vallandamisest.

Ühe tunnistaja sõnul rääkis Lisanna, et kavatseb Estonias toimunud kõneleda ajakirjandusele.

Selle kõige põhjal teatas kohtunik Olentšenko, et "Lisanna oli Aivar Mäe peale solvunud, mistõttu julge ja enesekindla naisena soovis ta avalikkusele näidata ka Aivar Mäe teistsugust palet, avades tema soovi ja tahet jagada tihti kallistusi ning aeg-ajalt kohatuid nalju teha. Küll aga jättis naine avaldamata, et ka tema enda käitumine suhtluses Aivar Mäega oli familiaarne, ülemeelik ja lõbus ning seda koos kohatute naljadega, mis antud juhul välistab ka seksuaalse ahistamise koosseisu omistamise Aivar Mäele.", Ehk seksuaalne ahistamine puudus ja trahv läks tühistamisele.

Neist juttudest võis leida kinnitust, et Estonia direktor alandas kohati naiskolleege, tegi kohatuid seksuaalseid kommentaare ning välistatud polnud käperdamine. Nii kirjutas suvel ka Eesti Ekspress.

Mis saab edasi?

Politsei peab järgmise nädala teisipäevaks teatama, kas ta kaebab asja edasi. Kui ta teeb seda, siis on kaebuse esitamiseks aega 30 päeva – selle ajavõtt hakkas tiksuma kolmapäeval, kui kohtunik Olentšenko oma otsuse teatavaks tegi.

Eestlastel tasub aga juhtumist õppida seda, et ahistamise korral tasub reageerida kohe, mitte pikka aega venitada, mil üksikasjad on ununenud. Ajakirjandusse pöördumine on mõistlik, kuid politseisse pöördumine vajalik.

- PISITEKST -

- „Lisanna keerles ise ümber Aivar Mäe, otsis tähelepanu, teda kutsuti seetõttu kleepekaks, Lisanna lubas endale väga vaba suhtlust Aivariga.“
-

„Aivar Mäe käitumine osundab tegevusele, mida ei pea aktsepteerima, mis on kohatu ning mis ei pruugi tunduda sugugi naljakas isikule, keda taoline tegevus isiklikult puudutab.“